

възможно е да се яви нѣкакво недоразумение между тѣхъ. Когато стомната е пукната, съдържанието ѝ изтича, пада на земята и придобива нѣкакъвъ външенъ елементъ, който не му е присъщъ. Този елементъ, именно, внася известно недоразумение за окръжаващитѣ. Докато бащата е живъ, синоветѣ и дъщеритѣ живѣятъ добре помежду си. Щомъ бащата замине за другия свѣтъ, тѣ започватъ да се каратъ за наследство, всѣки иска да вземе по-голѣмъ дѣлъ. Чрезъ наследството се провѣрва тѣхната здравина. Сега тѣ разбиратъ, че сж пукнати стомни. Ако бащата не бѣше умрѣлъ, синоветѣ и дъщеритѣ нѣмаше да знаятъ, че иматъ нѣщо болно въ себе си.

Въ притчата за „блудния“ синъ се говори за малкия братъ, който искалъ да се освободи отъ баща си, да поживѣе свободно. За да не го обиди, да не се почувствува ограниченъ, баща му далъ, каквото му се падало отъ наследството и го изпратилъ въ широкия свѣтъ. Следъ като изялъ и изпилъ всичко, малкиятъ синъ, когото наричатъ „блудниятъ синъ“, се върналъ при баща си разкаянъ. Той разбралъ, че баща му билъ добъръ и разуменъ човѣкъ. Като се върналъ въ къщи, бащата го приелъ съ всичката си бащинска любовъ и въ негова честь заклалъ най-угоеното теле. Като се връщалъ отъ работа, голѣмиятъ синъ видѣлъ, че баща му устроилъ голѣмо угощение и запиталъ, за кого се прави това. Като узналъ, че баща му устроилъ угощението за мал-